

PEYGAMBERLER ARASINDA ÜSTÜNLÜK VAR MI? (1)

Cevap: Peygamberler arasında elçilik görevi bakımından bir fark yoktur. Hepsi de Allah'ın elçisidir. Ancak peygamberlere verilen özellikler bakımından bazı konularda üstünlük söz konusudur. Çünkü *Kur'ân "elçilerden kimini kiminden üstün kıldık" dedikten sonra "Allah kimine konuştu, kimini derecelerle yükseltti" buyurmaktadır. (Bakara: 253)*

Görev bakımından peygamberler arasında fark yoktur ama yüce Allah, peygamberlerin her birine ayrı meziyetler ve mu'cizeler vermiş, bu ayrıcalıklar yönünden onlardan kimini kiminden üstün yapmıştır. Meselâ Âdem Aleyhisselâm'a melekler secde etmiştir. İbrâhîm Aleyhisselâm'ı ateş yakmamıştır. Mûsâ Aleyhisselâm, Allah'ın konuşmasını duymak şerefine ermiştir. Hz. Süleyman'a, insanlar, cinler, kuşlar, vahşî hayvanlar ve rüzgârlar boyun eğdirilmiştir. Hz. Musâ asasıyla denizi yarmış; asa-sıyla vurduğu kayadan 12 pınar çıkmış; elindeki sopa ejderha olmuş, böğrüne soktuğu eli ışık saçmış; Hz. İsâ ölüleri diriltmiştir. Hz. Mu-ham-med'e ebedî mu'cize Kur'ân verilmiştir. Peygamber olmaları bakımından hepsi de çok yüce bir şerefi haizdir. Ancak her biri, bir meziyette ve sıfatta diğerinden üstün kılınmıştır. Yoksa şeref bakımından onları bir-birin-den ayırdetmek doğru değildir. Nitekim Bakara Sûresi'nin 285'nci âyetinde, mü'minlerin, peygamberleri birbirlerinden ayırdetmeyecekleri belirtilmiştir.

Bakara 253. âyette, diğer peygamberler genel olarak zikredilmiş, fakat iki peygamber sarahaten anılmıştır: *"Allah onlardan kimiyle konuştu"* cümlesiyle işaret edilen peygamber, Mûsâ Aleyhisselâmdır. Hz. İsâ ise açık ismiyle anılmıştır. Tam bu ikisinin ortasında: *"Onlardan kimini de derecelerle yükseltti"*

buyurulmuştur. Bu

"Onlardan kimi"

sözyle işaret edilen peygamber, müfessirlerin kanaatine göre Hz. Muhammed Aleyhisselâmdır. Yüce Allah, iki yaşayan dinin peygamberini ismen zikrediyor ve bunların ortasında da derecelerle yükselttilen zatı anıyor. Onu bu iki peygamberin bulunduğu çizginin ortasına, peygamberler da-iresinin merkezine koyuyor. Onun, kendi katındaki derecesini belirtmek için de ismini müphem (belirsiz) bırakıyor. Ondan bu şekilde söz edil-mesi, onun derecesine daha fazla büyüklük katıyor, sözü daha etkili yapıyor.

Hz. Muhammed Aleyhisselâm, peygamberlerin en üstünüdür. Çün-kü o, son peygamberdir. Yüce Allah, Ahzâb Sûresi'nin 40'nci âyetinde onun, peygamberlerin sonuncusu olduğunu; Sebe' Sûresi'nin 28'nci âye-tinde de onun, bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderildiğini haber vermiştir. O, bütün peygamberlerin yüksek huy ve vasıflarını kendisinde toplamıştır. Nasıl Kur'ân, gelmiş geçmiş bütün kitapların özü ise, o da gelmiş geçmiş bütün peygamberlerin

özüdür.

Fakat Hz. Peygamber, kendisini öteki peygamberlerden üstün tutmamış, kendisini onların önderi değil, tâbii saymıştır. Zaten Kur'ân da ona, öncekilerin izinde gitmesini emretmektedir: *"İş te onlar, Allâh'ın doğruya ilettiği kimselerdir. Onların yoluna uy..."* (Enâm: 90)

Hattâ, üstünlük iddiası yüzünden bir Yahudi ile kavga eden bir sahâbîsini uyarmış: *"... Ben, kimsenin Matta oğlu Yunus'tan daha üstün olduğunu söyleyemem."* buyurmuştur.

Hz. Peygamber tevazuundan ötürü, yahut asabiyyete kapılarak üs-tünlük iddia etmeyi önlemek amacıyla böyle söylemiş olabilir. Yani de-mek istemiştir ki: Size düşen, söylenenlere inanmaktır. Sizin kendi aklınızla falanı filândan üstün tutmağa hakkınız yoktur. Kimin kimden üstün olduğunu Allah bilir. Siz, peygamberlerin hepsine inanmak ve saygı göstermekle yükümlüsünüz. Onları birbirinden ayırdetmeniz doğru olmaz.

(devamı yarın..)